

- **Mari Annika Varis, Koulutuskeskus Salpaus, 12.9.2011-15.12.2011**

Matkavalmisteluja

Kaikki alkoi kovalla puurtamisella. Hakuprosessiin tarvittiin paperia jos toista. En omistanut portfolioa, joten sain hyvän syyn opetella käyttämään Adoben indesign-ohjelmaa. Paperit lähetettiin ja hakijat hyväksyttiin. Minun lisäksi vaihtoon pääsi myös Tia Lehtinen, joka on kanssani samalla luokalla sekä Sini Kyllönen Muotoiluinstituutista. Tällä kokoonpanolla ryhdyimme hankkimaan lentoja sekä asuntoa.

Ensivaikutelmia

Japaniin päästyämme ensimmäinen kuukausi kului oppilaitokseen sopeutumiseen. Työkalut ja tavat olivat erilaiset kuin Suomessa.

Opettajat olivat huippuja! Vaikka kaikki eivät puhuneet hyvää englantia, jaksoivat he yrittää niin kauan että tulivat ymmärretyiksi. Tietysti pitkäaikainen kiinnostus Japania, sen kulttuuria ja kieltä kohtaan saattoi helpottaa hieman kanssakäymistä, ja olihan meillä ihana Izumi-sensei joka puhui mitä parhaita englantia. Myös opiskelutoverimme olivat todella mukavia, vaikka osa heistä olikin hieman ujoja, koska eivät osanneet puhua englantia. Tulimme heidän kanssaan toimeen todella hyvin.

Opiskelukokemuksia

Pääsimme opiskelemaan tekniikoita, joita emme olisi Suomessa oppineet. Ensimmäiset tekniikkaharjoitukset olivat "nunome zoganista". Raudan päälle kiinnitettiin ohuita hopea- ja kultalevyjä, minkä jälkeen levyt ruostutettiin ja keitettiin ja ruoste poltettiin mustaksi. Samaa tekniikkaa voi käyttää myös kullalle, hopealle, shakudolle ja damascukselle. Tätä harjoittelimme noin 2-4 korun/palan verran.

Olimme mukana myös HeartBreak projektissa. Muutama opettaja ja opiskelija olivat käyneet Sendain pahimmalla tuhoalueella ja keränneet sieltä rojua (kattotiiliä yms.) mukaansa koululle. Tavarasta tehtiin yksinkertaisia, nopeasti valmistettavia koruja myytäväksi projektin nimissä järjestettävissä myyjäisissä, joiden tuotto meni Sendain alueen ihmisille. Hieno projekti! Olin todella tyytyväinen saadessani olla mukana siinä.

HeartBreakin ohella käynnistyi myös henkilökohtainen projekti "Rainbow", jossa 30 % myyntituloista meni Sendain ihmisille. Koruja myytiin samoissa myyjäisissä kuin HeartBreakin koruja.

Minewaki-Sensei piti projektin aloituspäivänä diaesityksen Sendain retkestään sekä kertoi retken tapahtumista ja sen aikana kohtaamista ihmisistä.

Projektin jälkeen palasimme tekniikoiden pariin. Ando-sensein "mustan raudan" tako työpajassa uutena kikkana oli raudan päällystäminen urushilla. Tämä aine on Suomessa kiellettyjen aineiden listalla. Suomessa rauta päällystetään useimmiten tervalla tai pelkästään öljyllä, joka poltetaan kiinni pintaan.

Opiskelimme hieman myös nanakoa, joka on pintakuviointitekniikka, ja damascuksen tekoa. Siinä kuumahitsataan rautaa ja nikkeliä kerroksittain takomalla niitä päällekkäin, kerroksittain jne. Valmiista metallista tulee sini-valko -juovaista materiaalia. Lopuksi opiskelimme Shibuichia ja Shakudoa. Opin uuden tavan sulattaa ainetta niin, että materiaalin sisälle jää mahdollisimman vähän kaasua/ilmaa kuplia.

Viimeiset viikot puursimme näyttelytöiden parissa. Näyttely oli menestys, ainakin omasta mielestäni. Se oli kuitenkin ensimmäinen näyttelyni. Saimme korumme todella hyvin esille Maryn hienon "keinu" idean ansiosta. Kaikki saivat tuotteensa avajaisiin mennessä valmiiksi, vaikkakin lähes viime minuuteilla. Kokonaisuudessaan avajaiset menivät nappiin. Olo oli haikea, kohta kotiin.

Lyhyestä virsi kaunis. Kokonaisuudessaan vaihto oli mitä parhain kokemus. Sain paljon kansainvälisiä kavereita ja opin haluamiani tekniikoita. Näin maan ja kulttuurin, jotka olivat kiinnostaneet minua jo vuosia ja pääsin tietyllä tavalla osaksi niitä. Oppilaitoksen lisäksi ehdin nähdä Naran, Kyoton, Osakan ja Takaokan. Vaihto kasvatti myös minua ihmisenä. Kaiken kaikkiaan positiivisin kokemus aikoihin!